

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrația și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Praznicul Unirii Naționale

Poporul la Alba-Iulia

Înainte cu zece ani — La 1 Decembrie 1918 — Când s'a proclamat
cu însuflețire nemărginită unirea Ardealului cu România mamă

... Eram în plină revoluție. Trenurile sosiau încărcate cu militari, plecați în norânduială de pe fronturi și de prin câzărmi. Armatele austro-ungare se distrămaseră, ca negurile tomnatică, la razele biruitoare ale luminii. Salvele de bucurie ale descătușării obștești umpleau văzduhurile de vuet și de groază. Țăranii Ardealului, scăpați de »befeluri« nemțești și de porunci ungurești, își risipeau cartușele rămase din războiu, găurind coperișele vagoanelor și luând la țintă mincinoasa pajură împărătească.

Atunci, în ceasul cel mare, au venit îngerii păzitori ai nației noastre din Ardeal, cărturarii de toată mâna, preoții, profesorii, advocații și dascălii, și înălțând flamurile »Consiliilor naționale« au dat lozinca vremii, în graiuri de răsunătoare tulnice străbune:

— Frați Români! E ceasul sfânt al eliberării de sub jugul dușmanului de veacuri. A căzut pajura împăratului; să cadă și pintenii de încălecare ai strănepoților lui Árpád. Noi cu ei avem ce avem acum. A sosit ziua cea mare: jos cu ungurii, jos cu tiranii!

»Acum ori niciodată!«

Și poporul Ardealului, nesfârșita mulțime care se mântui-se de galoanele austriece și honvezești, poporul cuminte de pe Murăș, de pe Târnave. Crișuri și Someș, a înțeles numai decât porunca »visului neîmplinit«, s'a scuturat din toropeala începutului de revoluție și, la săptămâna, întreg cuprinsul Ardealului s'a făcut un lagăr întins de gardiști și legionari, împodobit cu mândrul treicolor național...

Penele de cocoș ale jandarmilor firoși s'au risipit în cele patru vânturi, armele lor au fost smulse cu un curaj nemaipomenit, ca la Blaj, unde o mână de băețandri au dezarmat, sub conducerea unui ofițer, 35 de jandarmi de-ai lui Tisa, și ea la Mihalț, pe Murăș, unde sătenii eroi au păzit și apărut săptămâni de rând, vestitul pod strategic de linie ferată,

față cu regimente săcuesti ale lui Apáthi dela Cluj.

O tabără era Ardealul, tabără românească de legiuni neînfrânte, voinici sute de mii, tabără hotărâtă să moară, ori să trăiască, sub culorile roșu-galben-albastru ale steagurilor românești!

FERDINAND I
Întâiul rege al tuturor Românilor

Așa aștepta poporul Ardealului adunarea națională din Alba-Iulia...! Iar în ziua adunării?

O, acolo cum a fost poporul, nu s'a tăiat încă peana care s'o poată spune!

Stolurile de rândunele, când năpădesc țărnișii pământului dorit, nu pot să fie mai vajnice și mai nerăbdătoare, decât sătenii plaiurilor ardeleneste, când au zorit spre Alba-Iulia...

Se răscoliseră mițoasele sumane ale Maramurășului, cum se răscolesc aburii văilor de vânturi, pânza aspră a porturilor someșene, »Câmpia« cu șerparele ei late, Murășul cu țăranii lui umăroși, Târnavele

cu doinitorii lor romantici, »Mărginenii« cu căciulile rotunde, Hunedoara cu dacii ei străvechi, Bănățenii stâlciți în bătăi de sârbii intruși în plaiuri strămoșești. Și veniau cu toții, în trenuri, cu trăsuri, pe jos, cale de trei și patru zile, veniau ca grindinile repezi ale verii, veniau cântând și chiotind, cu flamuri, cu preoți, cu legiuni și cu căpitani.

Și au coborât Moții, năstrujnicii Moți ai Abrudului, ai Câmpenilor și ai Vidrelor, cu căciuli țuguiate, cu cetină și cu puști nouă-nouțe... Moții lui Iancu și ai popii Balint, Moții tăcuți, prepuelnici și tari, ca stâncile lor de obârșie. Făceau garda de onoare pe metereze și la porți, cu ochii în zări, cu mâinile pe armă.

Iar în ziua cea mare, satele Ardealului, ale Crișanei și ale tuturor ținuturilor românești au desfășurat cel mai mareț alai pe care l-a dat vreodată neamul nostru. Căile pardosite ale cetății lui Mihai, vuiau de mii și mii de pași, iar zidurile severe ale trecutului mort se cutremurau de strigările eroice ale imnurilor naționale:

*Astăzi fraților români
Ne vedem și noi stăpâni
Pe-ale noastre vechi moșii
Ce erau mai tot puștii...*

Cântecul avea de astădată îndreptățirea cea mai deplină!

...Curgeau șireaguri peste șireaguri, fiecare comună cu drapelul său, cu popa, cu preoteasa, cu dascălul și dascălița, cu domnișoara popii, în frunte...!

O feerie, cum numai Coșbuc în »Nunta Zamfirii« lui, a putut visa!

Câmpia lui Mihai de sub zidurile apusene, era o mare de capete, de steaguri și de cetină, din margini în margini.

Vestirea unirii cu România a bătut atunci, cu uralele ei, până în porțile țării ceresti... Pot să spună și alți martori ai acelei zile de glorie neîntrecută; să nu spun eu.

Munții Apuseni din zare, cu Piatra Ceții, Retezatul și Parîngul dela miasăzi și chiar Negoii din munții Făgărașului, se vedeau par'că mai mari în această zi sublimă, se vedeau bine în lumina argintie a soarelui ieratic; sau săltat și ei, uriașii

Impietriți, să fie martori la jurământul de desrobire dela Alba-Iulia...

»Murim mai bine 'n luptă
Cu glorie deplină
Decât să fim sclavi iarăși
In vechiul nost pământ!»

Și, de sfințenia clipelor sărbătorești, frunțile lor se luminaseră de o dumnezească purpură, care învălise întreg Ardealul din hotar în hotar.

Iar când *generalul Leonte*, solie neoficială a Mamei dorite, și-a făcut apariția în masele fără număr, însuflețirea a întrecut orice închipuire omenească... S'o spună generalul!

... Biet condei purtat de mână omenească, poți avea tu pretenția să nemurești în grai îngust de slove măreția și vălvoarea clipei, când sutele de mii de săteni din toate colțurile Ardealului, *au dorit, au făcut* și au aclamat în glas de tunet și de clan necuprins:

Trăiască România Mare!

A. Melin.

Cuvântarea d-lui Maniu

la 1 Decembrie 1918

Mărită Adunare Națională.

Dacă primim suferințele grele îndurate de neamul românesc până azi, cum vom ști să mulțămim lui Dumnezeu, că trăim aceste zile? Suntem în plină lumină după orbire de veacuri. Nu ne putem nici da bine seama, dacă suntem trei ori visăm doară. Sărbătoarea noastră este visul dorit al așteptărilor de veacuri, este însă și încununarea vredniciei neamului desdrobit. (*Așa e! Trăiască*). Vrednicia noastră, vrednicia de care trebuie să dăm și astăzi o limpede dovadă, pretinde înainte de toate să ne închinăm eroilor, cari pentru noi au căzut pe cele câmpuri de luptă, să ne închinăm și eroilor români conduși de marele lor căpitan Ferdinand. (*Trăiască regele tuturor Românilor! Trăiască regina Maria. Urale prelungite*).

Dlor noi suntem chemați să ne spunem cuvântul, să-l spunem respicat în fața lumii întregi, să spunem, că *vrem, că pretindem unirea tuturor Românilor (Trăiască România Mare! Trăiască Unirea neamului românesc. Aplauze)*.

Ați auzit, dlor, dovedirea necesității acestei uniri. Ce ași mai putea adauge, ca să fie științific și perfectă dovedirea ei? O pretinde temeiul ființei noastre, o pretinde obârșia noastră comună, o pretinde principiul personalității neamurilor: un suflet suntem cu frații de dincolo, un trup trebuie să fim cu ei. (*Așa e! Așa e! Aplauze*.) Nu e putere pământească să mai poată despărți pe frații dintr'un sânge, să fie una. Nu mai există puterea pe lumea asta, să poată împiedeca înfăptuirea unității noastre naționale! (*Trăiască. Mai bine murim cu toți. Murim până la cel din urmă om*). Aici e leagănul românismului; nu e cu putință să mai fie separat de întreg trupul neamului românesc, leagănul nașterii sale. (*Așa e*.)

Toate argumentele științifice, toată psihologia popoarelor, lumea cultă întreagă, dreptul nostru imprescriptibil, dorința inimilor tuturor, toate aceste pledează cu tărie ne învinsă pentru intruparea unei Români mari și sfinte, care să cuprindă la sânul său toate sufletele românești, să strângă între hotarele sale toate ținuturile locuite de Români. (*Aplauze prelungite*).

Dar întâlnim și dușmani, cari ne ursec dușmani oari intrigă (*Peară cu toșii. Jos cu ei*). Azi noi trebuie să înecăm în simbure tot temeiul intrigilor murdare pe cari le țes paianjeni veninoși, în contra noastră.

Imnul Unirii

Neam român din patru unghiuri, fruntea și-o ridică sus
Căci din somnul cel de moarte înviai-ai ca Isus!
Lanțul sclavului de veacuri azi îl scuturi la pământ,
Iar dușmanii tăi ca pleava umblă-acum bătute de vânt.

Cei-ce-au vrut ca să-ți răpească legea ta și graiul tău
Au ajuns de-ocara lumii, sub blăstămul cel mai rău.

Neam român, ridică-ți glasul, căci și cerul și pământul
Vreau acuma să te-asculte, să-ți audă azi cuvântul.
In cetatea cea străbună, ridicată de Traian,
Azi se 'nalță-a doua-oară falnic vulturul roman
Și cu ochii lui cei ageri spintecă văzduhul mare,
Neamului român să-i pună nouă și mai largi hotare.

Neam român, îndreaptă-ți ochii, spre cetatea'n care odată
A intrat Mihaiu Viteazul cu viteaza lui armată.
Nu vedeți voi pe ruina zidurilor învechite
Umbra lui, care vestește vremurile împlinite
De-a lua în stăpânire pe vecia vecilor
Ce dușmanii îi răpiră tâlhărește, prin omor?

Neam român, tu și urechea și-o pleacă și ascultă,
Căci povestea ta e lungă și durerea ta e multă,
Mut ai fost tu până astăzi și de-ai vrea ca să mai taci
Ar vorbi în lumea largă pietrele pe care calci.
Schingiuirile lui Horia cum pot rămânea uitate?
Horia, care 'ntău strigase: „Impărate, fă dreptate!”

Neam român, până acuma toate și-au fost înzădar
Și revolta cu puterea, ca și ruga la altar,
Căci dușmanii te 'mpărțiră — să te poată stăpâni.
Astăzi însă într'un cuget și 'ntr'un simț ne vom uni
Și vom spune 'n lumea mare că suntem aceeași fii
Noi români din patru unghiuri și din patru 'mpărții
1 Decembrie 1918. ION BĂILĂ.

De aceea în proiectul de rezoluție, oferit pentru a fi primit de DV. se spulberă și ultima nădejde a dușmanilor noștri de a pescui în turbure, voină să facă lumea să creadă, că noi am voi un imperiu de oprire și de sugrumare a tuturor neromânilor împrăstiați printre noi.

Poporul românesc este cu mult mai nobil, cu mult mai democratic, decât să nu știe să aprecieze pe deplin propriul său proverb înțelept: ce ție nu-ți place altuia nu face. Voim să fim noi fericiți, dar să se simtă bine în țara noastră și ceilalți locuitori ai ei. Noi am învățat cu o crudă învățătură, ce înseamnă a fi subjugat, nu voim să ne facem acum noi vinovați de ticăloșia înfierată de veacuri de noi. (*Așa e*).

Poporul nostru este un popor de țărani, toți câți suntem în sala aceasta suntem până la unul copii ori nepoți de țărani harnici și cinștiți. Nu e prin urmare posibil să nu zacă la inima tuturor soarta țaranului român, care tânjește în rău; de aceea conform ideilor democratice voim o reformă agrară radicală. (*Aplauze*).

A fost însă, dlor, până azi un neajuns în astructura socială a neamului românesc: lipsa industriașului, lipsa clasei de mijloc. (*Așa e*). Neajunsul acesta trebuie să înceteze; fără comerț și industrie bogățiile pământului nostru le exploatează și de ele se îngrașă streinii. De aceea, pentru a sprijini cu succes perfecționarea formelor sociale, se vor introduce toate favorurile celor mai culte state apusene pentru industrie și comerț. (*Aprobări*)

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Hotărârile dela Alba-Iulia

I. Adunarea națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptați la Alba-Iulia în ziua de 18 Nemvrie (1 Decembrie) 1918, decretează **unirea acestor Români și a tuturor teritoriilor locuite de dănișii ou România**. Adunarea națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.

II. Adunarea națională rezervă teritoriilor susindicate autonomie provizorie, până la întrunirea Constituatei aleasă pe baza votului universal.

III. În legătură cu aceasta, ca principii fundamentale la alcătuirea noului stat român adunarea națională proclamă următoarele:

1. Deplina libertate națională pentru toate popoarele confocuitoare. Fiecare popor se va instrui, administra și judeca în limba sa proprie prin indivizi din sânul său și fiecare popor va primi drept de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării, în proporție cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc.

2. Egala îndreptățire și deplină libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile din stat.

3. Înăptuirea desăvârșită a unui regim curat democratic pe toate terenele vieții publice. Votul obștesc, direct, egal, secret, pe comune, în mod proporțional, pentru ambele sexe, în vârstă de 21 de ani, la reprezentarea în comune, județe ori parlament.

4. Desăvârșita libertate de presă, asociere și întrunire; libera propagandă a tuturor gândirilor omenești.

5. Reformă agrară radicală. Se va face conscrierea tuturor proprietăților mari. În baza

acestei conscrieri, desființând fideicomisele și, în temeiul dreptului de a micșora după trebuință latifundiile, i-se va face posibil țăranului să-și creeze o proprietate (arător, pășune, pădure) cel puțin atât, cât să o poată munci el și familia lui. Principiul conducător al acestei politici agrare e pe de-o parte promovarea nivelării sociale, pe de altă parte potențarea producției.

6. Muncitorimei industriale i-se asigură aceleași drepturi și avantajii, cari sunt legitimate în cele mai avansate state industriale din apus.

IV. Adunarea națională dă expresiune dorinței sale, ca congresul de pace să înfăptuiască comuniunea națiunilor libere în așa chip, ca dreptatea și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici deopotrivă, iar în viitor să se elimineze războiul, ca mijloc pentru regularea raporturilor internaționale.

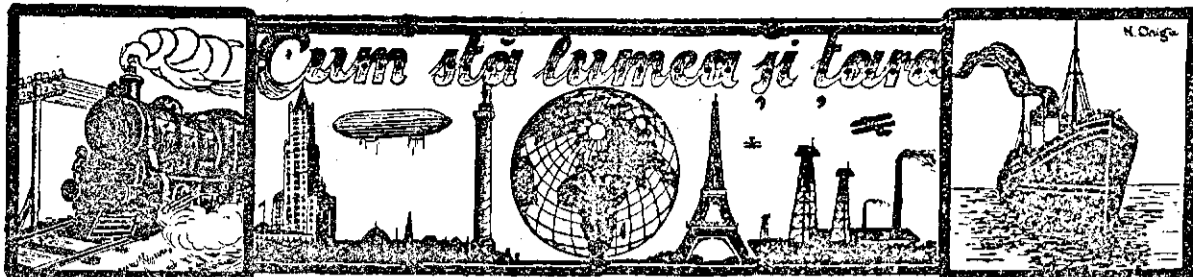
V. Românii adunați în această adunare națională salută pe frații lor din Bucovina scăpați din jugul monarhiei Austro-Ungare și uniți cu țara mamă România.

VI. Adunarea națională salută cu iubire și entuziasm liberarea națiunilor subjugate până aci în monarhia Austro-Ungară, anume națiunile: ceho-slovacă, austro-germană, jugoslavă, polonă și ruteană, și hotărăște, ca acest salut al său să se aducă la cunoștința tuturor acelor națiuni.

VII. Adunarea națională cu smerenie se închină înaintea memoriei acelor bravi Români cari în acest războiu și-au vărsat sângele pentru înfăptuirea idealului nostru, murind pentru libertatea și unitatea națiunii române.

VIII. Adunarea națională dă expresiune mulțumitei și admirației sale tuturor puterilor aliate, cari prin strălucitele lupte purtate cu cerbicie împotriva unui dușman pregătit de multe decenii pentru războiu, au scăpat civilizațiunea din ghiarele barbariei.

IX. Pentru conducerea mai departe a afacerilor națiunii române din Transilvania, Banat și Țara-Ungurească, adunarea națională hotărăște instituirea unui Mare Stat Național Român, care va avea toată îndreptățirea să reprezinte națiunea română, oricând și pretutindeni, față de toate națiunile lumii și să ia toate dispozițiunile, pe cari le va afla necesare în interesul națiunii.

Instalarea noului Prefect al județului Târnava-Mică, la Sânmărtin

Am anunțat în numărul trecut al gazetei noastre numirea D-lui Dr. Zaharia Boila, avocat arhidiecezan din Blaj, în postul de prefect al acestui județ, numire ce a fost primită din partea populației întregului județ și cu deosebire din partea Blajului, cu mare bucurie și însuflețire.

Noul prefect și-a luat în primire oficiul său încă în ziua de 15 l. c., fiind de față toți șefii de serviciu aparținători prefecturii, în frunte cu subprefectul județului, dl Dr. Ioan Zileriu.

Instalarea solemnă s'a făcut Joi în 22 l. c. în sala cea mare a prefecturii, care s'a dovedit de data asta neîncăpătoare pentru mulțimea nemaipomenit de mare de popor, care a ținut să ia parte la această sărbătoare a biruinței dreptății.

Încă de dimineață au început să curgă spre Diciosânmărtin satele din împrejurimi și chiar și din depărtări mari, în frunte cu călăreți în haine de sărbătoare, cu steaguri naționale și muzici. Pe la ora 9 toată lumea se îndrepta spre gară, unii în grupuri rânduite, cântând cântece naționale și aclamând pe șeful guvernului nou, dl Iuliu Maniu, alții în pălcuri mai mici și singurateci, pentru întâmpinarea dlui prefect Dr. Zaharia Boila, așteptat să sosească dela Blaj cu trenul de 10. Dl prefect a sosit însoțit de demnitari bisericești, profesori, intelectuali, funcționari, meseriași și țărani în număr foarte mare, între cari și delegații partidului național-țărănesc din toate comunele județului. La scoborirea din tren a fost primit cu urale nesfârșite și condus în

triumf până la palatul prefecturii, unde la ora 11 a avut loc

Actul solemn al instalării

Dl prefect Dr. Zaharia Boila își face intrarea în sala festivă a prefecturii, condus de dl subprefect Dr. I. Zileriu, abia răsbînd să străbată până la masa verde, prin marea mulțime de popor, care s'a adunat acolo nu din poruncă, ci din dragoste și admirație sinceră față de noul prefect. După potolirea aclamațiilor și aplauzelor, cari au durat mai multe minute, dl subprefect Dr. I. Zileriu salută pe noul prefect în cuvinte calde și bineșimțite, exprimându-și bucuria, că prin înțelepciunea înaltului guvern a fost adus în fruntea județului un fiu al acestui județ, care cunoaște toate lipsurile și nechezurile populației și astfel va fi în măsură să le îndrepte.

Dl prefect, emoționat de caldă primire ce i-s'a făcut răspunde, mulțumind dlui subprefect pentru urările de bine, apoi cetește cu glas înalt și hotărît cuvântarea sa de program, care a fost foarte des întreruptă de aprobări și aplauze viroase. Dsa a spus, că vine în numele guvernului în fruntea căruia stă marele și înțeleptul bărbat de stat Iuliu Maniu, care a înscris pe steagul său: pace, muncă și legalitate. Ca reprezentant al acestui guvern va fi cel mai conștiincios păzitor al legii, pe care o va observa-o cu stricteță și va face să fie observată de toți funcționarii și cetățenii județului. A declarat, că va scoate cu totul politica dintre preocupările tuturor slujbașilor publici și se va nizuși să restabilească prestigiul acestora. Va îngriji de prosperarea bise-

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Când vrea să te bată Dumnezeu îți ia mintea

Ați auzit de-a bunăseama zicătoarea asta, Puțini vor fi însă dintre DVoastră cari să cunoască povestea și tălcul ei.

Zicătoarea aceasta e veche de tot. Se spune că e deodată cu încreștinarea noastră. Este de pe vremea când umbla Dl Hristos cu sf. Petru pe la casele oamenilor, ca să-i întoarcă la calea cea adevărată.

S'a întâmplat adevărat, ca să începem cu povestea, — că Fiul lui Dumnezeu trecea cu sf. Apostol Petru și cu ceata ucenicilor săi pe lângă moșia unui bogat. Sf. Petru arată Domnului o turmă de viței, cari de cari mai frumoși, ce pășteau pe câmpia inverzită a bogatului.

— Uite Doamne, zice Apostolul, ce viței frumoși! Ce bine ne-ar prinde și nouă, barem unul. L-am tăia și ne-am alina foamea cu toții. Dacă te învoești Doamne, să cerem unul dela stăpânul acesta.

Domnul, ca să facă pe voie lui Petru, i-a lăsat să ceară un vițel dela bogat. Când a auzit însă bogatul că drumarii aceștia au poftă de viței lui, nici mai mult, nici mai puțin, i-a scos afară cu câinii din curte. Atunci Petru intristat peste măsură a rugat pe Domnul să pogoare foc din ceriu ca să ardă toată bogăția omului. Mântuitorul însă a zis:

— Nu'l pedepsesc cu foc din ceriu, ci am să-i iau mintea și asta va fi destulă pedeapsă pentru el.

Așa s'a și întâmplat.

Intr'o zi iată cum s'a socotit bogatul cu soția lui:

— „Știi tu nevastă ce m'am socotit? Hai să vindem toate vitele ce le avem, că prea mult val este cu ele. Facem o grămadă de bani și trăim pe odihnă.

Zis și făcut.

Bogatul și-a vândut toate vitele. A căpătat o sumă frumoasă de bani. Dar acum a venit alt năcaz. Lumea știa că bogatul are bani. Poate să deie niște hoți noaptea peste el și să-l omoare.

De aceea s'a sfătuit cu muierea să ascundă banii într'o scorbură, la rădăcina unei sălci bătrâne, ce se vedea bine de pe fereastră.

Nu trece mult însă și iată că o furtună năpraznică se ivește și mătură tot ce-i vine în cale. Părăie și salca bătrână și se încovoae sub puterea vijeliei. De-odată vine un vânt puternic. O smulge din rădăcini și hai cu ea în apă. Valurile turbate cât ce au luat salca în stăpânire, o întorc, o sucesc și o duc cale-vale, departe până în al șaptelea hotar.

Acolo un biet de pescar își încerca norocul cu mrejea. O tot muia în apă și o scotea goală. De-odată se acată un ciot în mreja lui. Pescarul se cătrânește rău. Il trage la țarm, tot bolborosând de necăjit ce era. Când colo ce găsește în ciot? O motoașcă plină cu bani. Tot aur și argint. Ce mai noroc pe un biet pescar cu o ciurdă de copii...!

Asta-i povestea zicătoarei, că dacă vrea să te bată Dumnezeu, îți ia mintea. Cu alte cuvinte, dacă nu ești vrednic de un bine, îl pierzi cu mintea ta și, dacă faci păcate grele, Dumnezeu îți schimbă mintea din pedeapsă pentru faptele cele rele.

Săteanul

Citiți „Unirea Poporului”.

ricilor și școlilor, fără deosebire de confesiune, și de înaintarea culturală și economică a tuturor cetățenilor acestui județ, fără deosebire de neam și credință. Va fi bun și drept față de cei pacinici și cinstiți, dar va fi aspru și nemilos față de cei necinstiți și cari vor încerca să turbure ordinea și liniștea publică. Cere conlucrarea tuturor funcționarilor la îndeplinirea chemării sale pline de mari sarcini și răspundere. După terminarea cuvântării dl prefect a fost viu felicitat de asistență și aclamat cu mare entuziasm de către popor. După această solemnitate au urmat

Recepțiile

Primirea diferitelor autorități bisericești și civile de către dl prefect în cabinetul dsale de lucru s'a făcut după un program stabilit de mai înainte, conform obiceiurilor din trecut. Mai întâiu s'a înfățișat reprezentantul Mitropoliei române gr. cat. din Blaj, Ilustritatea Sa Dl Dr. Ambroziu Chețianu, vicar general și canonic, împreună cu Revsimul Domn Iacob Popa, prepozit capitular și a salutat pe noul prefect, dorindu-i spor la muncă. Au urmat apoi delegațiile celorlalte biserici naționale și minoritare, conduse de către capii lor sufletești, — membrii consiliului județan în frunte cu președintele Dr. George Borșan și vicepreședintele Dr. Ioan Bianu, — Reuniunile de femei din Diciosânmărtin, — funcționarii publici administrativi conduși de subprefectul județului, — delegația medicilor, condusă de primmedicul jud. Dr. Al. Măcelariu, — profesorii dela școlile secundare conduși de directorul Ștefan Pop din Blaj, — învățătorii în frunte cu revizorul școlar, — notarii sub conducerea președintelui reuniunii lor, — meseriașii și comercianții, — trimișii gazetelor, — iar la urmă organizația județană a Partidului Național-țărănesc în frunte cu vrednicul ei președinte Revsimul D. Dr. Victor Macaveiu, canonic din Blaj. Dl prefect a răspuns tuturor în cuvintele celea mai potrivite și alese, storcând admirația tuturor.

Banchetul

La ora 1 d. a. a avut loc, în sala restaurantului „Carpați” un banchet, la care au luat parte peste 150 de persoane, intelectuali și țărani, cari și-au anunțat de mai înainte participarea. S'au rostit cu această ocaziune multe și frumoase toaste. Primul a tostat dl prefect în sănătatea M. Sale Regelui Mihai și a Inaltei Regente. Revs. Iacob Popa, prepozit capitular a tostat pentru Înaltul Guvern și pentru președintele acestuia d. Iuliu Maniu. Dl Dr. G. Borșan, președintele consiliului județan a tostat în sănătatea noului prefect. Dl Dr. Ioan Bianu, vicepreședintele consiliului județan, a închinat pentru Mitropolitul Blajului, iar Il. Sa Dr. A. Chețianu, pentru autoritățile județene și pentru subprefectul. Afară de aceste toaste oficioase s'au mai rostit încă multe, dintre cari am însemnat pe al dlui Dr. Romul Boila, profesor univ. Cluj, pentru armonia între popoarele conlocuitoare, — al dlui prof. Albu, pentru președ. Partidului național-țărănesc din județ, — al Revs. Dr. Macaveiu pentru poporul dela sate, — al preotului unitar Guido și a meseriașului Macarie din Diciosânmărtin, și altele.

Pentru poporul dela sate a fost gătită masa în alte trei restaurante, pentru mai multe sute de persoane, primind cu toții o mâncare și câte un sfert de vin, petrecând cu toții în cea mai bună dispoziție.

La ora 4 d. m. dl prefect trebuind să plece la Cluj, chemat fiind oficios de dl Ministru de Interne Dr. Al. Vaida-Voevod, banchetul a luat sfârșit în cea mai bună animație. Toată lumea a plecat mulțumită și convinsă, că așa serbare însuflețită n'a văzut Diciosânmărtinul de când e România Mare.

Correspondent.

S'au tulburat mările și pun în mare primejdie vapoarele

Furtună groaznică pe Marea Neagră — Mările din Apus încă nu s'au potolit de furtunile din săptămâna trecută

Scriam în numărul trecut al gazetei noastre despre grozavele furtuni cari băntuie mările din Apus. Acum vin vești că și marea noastră, adică Marea Neagră, încă s'a tulburat și geme de furtuni ne mai pomenite.

La Constanța Marea Neagră aruncă valuri ne mai văzute asupra digurilor și stațiunea de telegrafie fără fir primește, aproape ceas de ceas, chemări de ajutor din larg, dela vapoare primejduite. Un vapor grecesc, plecat dela Galați spre Alexandria în Egipt, cuprins de vânturi și primejduit să se înecă, și-a întrerupt calea și s'a reîntors în portul Constanța.

Tot așa au pățit și alte vapoare, cari urmau să plece din apele noastre. Un vas cu motor al agenției Carpato și Macri, a fost luat de valuri și aruncat peste un dig asupra vasului de pescari al băncii Crisoveloni. Amândouă au suferit stricăciuni grozave.

Vaporul nostru „Principesa Maria” încă n'a putut ieși la larg, să plece spre Constantinopol și a fost silit să-și amâne plecarea cu 64 de ore.

Gazetele străine, aduc vestea că furtunile cari au băntuit în săptămâna trecută pe mările Apusului, încă nu s'au potolit și primejduiesc în cea mai mare măsură vapoarele cari sunt între Europa și America.

Cum prigonesc bolșevicii biserica

Bolșevicii, după ce porniseră o prigoană grozavă împotriva sfintelor locașuri, despoindu-le de odoare și impușcând chiar la altar pe preoții cari se împotriveau acestor furturi; după ce din biserici au făcut căsărmi, teatre și cinematografe, acuma vânează fără milă după preoți și după călugări.

Copiii de mult nu se mai botează în Rusia înmormântările nu se mai fac cu preoți. Rudele răposaiilor sunt alungați din cimitire cu biciul și uneori chiar cu focuri de armă, dacă îndrăznesc să facă cuiva o înmormântare creștinească. În loc de botez, oamenii sunt siliți să facă o simplă declarație că li-s'a născut un copil, căruia trebuie să-i pună nume, ca Octomvrie, Danton, Robespierre, Marat, Engels, pe cari oamenii nici rosti nu le pot.

Tot așa au desființat bolșevicii și căsătoria. Nimenea nu are voie să se cunune la biserică, ci înaintea matriculantului civil. Această căsătorie se poate desface și după o zi, dacă așa le place soților.

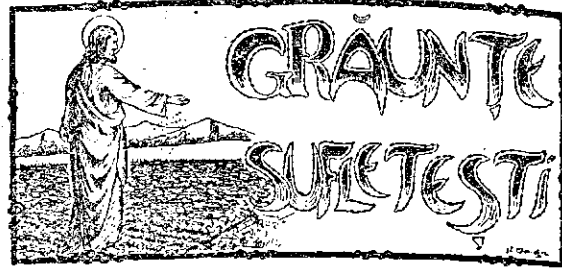
Preoții și călugării cari îndrăznesc să facă vre-un botez, înmormântare sau cununie, sunt deținuți numai decât și osândiți la temniță grea de 5—10 ani. Până acuma au fost omorâți, spânzurați sau uciși prin diferite mijloace, fără altă vină decât aceea că sunt preoți, — peste 60 de mii de preoți ortodocși și catolici.

Aproape toți preoții ortodocși din Rusia stau acuma închiși în insula Solovețk, unde, grămădiți ca animalele, sunt lăsați să moară de foame, de boli și de frig. Intre ei se află și mitropolitul Sergiu.

Rusia și Mexico se aseamănă așadar mult.

Perceptor pedepsit cu 8 ani temniță.

Zilele trecute tribunalul a osândit pe perceptorul Turcu dela Rodna-Veche, care a furat dela percepție, dimpreună cu câțiva soți ai săi, suma de un milion și jumătate lei. Osândă i-a fost de 8 ani temniță, 300 mii lei despăgubire și la pierderea slujbei. Pe ceilalți soți i-au osândit la câte 5 și 3 ani temniță, iar pe unul la 6 luni.

Evanghelia sărbătorii

26. Decemvrie

Serbarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Mateln 2, 13—23

13. Iară dacă s'au dus magii, iată îngerul Domnului s'a arătat în vis lui Iosif, zicând: „scoală-te, ia pruncul și pe muma lui și fugi în Egipt, și fii acolo până voi zice ție, căci vrea Irod să caute pruncul ca să-l piarză”.

14. Iară el, sculându-se, a luat pruncul și pe muma lui noaptea, și s'a dus în Egipt.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce s'a zis dela Domnul prin prorocul ce zice: „din Egipt am chemat pe fiul meu”.

16. Atunci Irod, văzând că l-au batjocorit magii, s'a mâniat foarte și a trimis în Betleem și în toate hotarele lui, să ucidă pe toți pruncii de doi ani și mai mici, după vremea care a întrebat dela magii.

17. Atunci s'a împlinit ce s'a zis prin Ieremie prorocul ce zice:

18. „Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire și țipet mult: Rahil își plânge fiii săi și nu vrea să se mângâie, căci nu mai sunt”.

19. Iară dacă a murit Irod, iată îngerul Domnului în vis s'a arătat lui Iosif în Egipt.

20. zicând: „scoală-te, ia pruncul și pe muma lui, și mergi în pământul lui Israel, căci au murit ceice căutau sufletul pruncului”.

21. Și sculându-se, luă pruncul și pe muma lui, și veni în pământul lui Israel.

22. Iară auzind, că Arhelau împărațeste în Iudea în locul lui Irod tătâne-scu, s'a temut a merge acolo și, luând, știre în vis, s'a dus în părțile Galileii.

23. Și a venit în cetatea ce se chiamă Nazaret, ca să se împlinească ce s'a zis prin proroci, că Nazarinean se va chema.

* * *

13. Iosif a primit porunca dumnezească îndată după plecarea magilor. Betleemul este adecă numai ca la 6000 de pași dela Ierusalim. Magii vor fi plecat îndată în noaptea în care primiseră porunca dela Dumnezeu, pentru că să nu se știe, pe ce cale s'au întors acasă, iară Irod va fi aflat deja în cealaltă zi că ei au plecat. A fost deci de lipsă ca Iosif încă să primească în aceeași noapte porunca de a pleca.

14. Îndată ce a primit porunca, Iosif a și luat pruncul și pe mama lui și a fugit în Egipt. Că pentruce i-s'a dat porunca de a fugi tocmai în Egipt, se explică prin aceea că Egiptul era foarte aproape de țara iudevească și că Egiptul a fost, încă din vechime,

locul de adăpostire al Evreilor asupra și nemulțumiri cu mai marii lor. Betleemul de Egipt era la o depărtare de cam 40 de ceasuri pe jos ori călare pe mănzul azinei. Tradițiunea ne spune că Iosif și cu Maria au poposit în satul Matarije (apă proaspătă) care se află cam la 10 kilometri spre mieznoapte-răsărit de Cairo, și că familia sfântă ar fi trăit în partea veche a orașului Cairo, pe locul unde se află astăzi biserica coptică, numită Abu Serge. Acolo, la vreo familie iudovească, vor fi locuit Iosif cu Maria și cu micul Isus.

Moartea lui Irod s'a întâmplat la anul 750 după fondarea cetății Roma adică la anul 4 înainte de Hristos. Să nu se uite că noi nu numărăm bine anii dela nașterea lui Hristos, pentru că Domnul nostru Isus Hristos s'a născut cu 5 ani mai înainte decât socotim noi. Greșala aceasta s'a băgat de seamă numai mai târziu, așa că nu s'a mai putut îndrepta.

Prorocul despre care e vorba aici este Osia 11,1.

16. Irod a știut fuga magilor dela șpionii său. Ca să se asigure totuși că Isus nu-i va lua tronul cel mult temut, a dat porunca aceea grozavă. Fiind însă Betleemul și hotarele lui mici și prin urmare mic fiind și numărul locuitorilor lui, nici prunci de doi ani și mai mici n'au putut fi mulți.

18. Cele spuse de Ieremia prorocul se află la cap 31 stih 15 a cărții aceluia proroc și se referesc la ducerea poporului iudovesc în robia egipteană. Impăratul Nabuchodonozor îi adunase adică pe Evrei mai întâiu în orașul Rama, care se află la o depărtare cam de două ceasuri dela Ierusalim și de acolo îi plecase spre Egipt. În acel loc se află astăzi satul er-Râm. Prorocul descrie mărimea acelei nenorociri prin aceea că ne arată plângerea Rahilei. Rahila a fost soția lui Avraam și mama lui Iosif și Benjamin. Benjamin aici reprezintă sămânțele lui Iuda și Benjamin, adică a împărăției lui Iuda. Ea nu se poate mângăia, pentru că copiii ei nu mai sunt, ceea ce înseamnă, că poporul iudovesc a încetat de a mai fi poporul cel ales al lui Dumnezeu. Ea aici plânge în numele mamelor din Betleem cari și-au pierdut copiii lor.

19. Moartea lui Irod ni-o descrie învățatul Iosif Flaviu, care trăise pe vremea aceea, în modul următor: „Dumnezeu a cerut socoteală pentru multele sale fărădelegi. Un foc încet îi mistui măruntaele. Pe lângă acest rău se mai legară de el și bube, și îl mai chinură și dureri grozave la mâți; picioarele și partea din jos a trupului îi erau pline de apă. Pe părțile rușinoase, cari începură a-i putrezi, i-se făcură viermi; răsufla cu foarte mare greutate și în toate mădularele simția sgârșciuri“.

20. Sub ceice căutau sufletul pruncului sunt a se înțelege ceice, împreună cu Irod, uelțiseră împotriva lui Isus.

22. După moartea lui Irod s'au făcut turburări mari în țara iudovească. Impăratul August al Romanilor însă făcu ordine, căci împărți întreaga împărăție între cei trei fii ai lui Irod, dintre cari Arhelau primi Iudea, Samaria și Idumia. Arhelau era tot pe atât de tiran ca și tatăl său, așa că în sfârșit împăratul a trebuit să-l surghinuescă, după abia 7 ani de domnie, în orașul Vienna din Franța de astăzi. Auzind Iosif despre tiraniile lui Arhelau, s'a temut să se întoarcă în Betleem, s'a așezat deci în părțile Galileii, asupra căreia stăpânea Irod Antipa, care era mai puțin crunt decât fratele său.

23. Nazaretul era o cetate mai mică, în partea de jos a Galileii; astăzi se numește Eunașire și are cam 12,000 locuitor, dintre cari 2 din 3 părți sunt creștini.

Se vede că sf. evanghelist Mateu s'a gândit în rândul întâiu la prorocul Isala, unde

despre Mesia se zice: „Și floare (evreește „nezer“) din rădăcina lui“ Iesse „se va înălța“. Hristos întru adevăr s'a și chemat Nazarinean, dupăcum se vede din mai multe părți ale sfintelor evanghelii.

* * *

Celce a păzit viața lui Isus în copilărie a fost îngerul lui Dumnezeu, care s'a arătat totdeauna ori de câte ori era lipsă de ajutor.

Și copiii noștri își au pe îngerii lor păzitori, cari din atâtea primejdii îi scapă. Dar nu numai ei ci și unul fiecare dintre noi, dupăcum cetim la sf. evanghelist Mateu: „Socotiți să nu urgisiți pe unul dintre acești mici: căci zic vouă că îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu celui din ceruri“ (18, 10).

Așadară lângă unul fieștecarele dintre noi se află câte un înger păzitor, câte un spirit ceresc.

Apropierea aceasta trebuie să-mi aducă aminte de menirea mea, care este de a ajunge, mână la mână cu îngerul meu păzitor, la fericirea cerească.

Apropierea aceasta trebuie să mă facă deci mai bun, mai cinstit, mai cucernic, mai virtuos. Adevărul acesta trebuie să-mi aducă aminte de marele preț al sufletului meu, căci iată Dumnezeu a trimis un slujitor anume care n'are altceva de lucru decât să mă îndrepte spre bine.

Și dacă așa stă lucru, pentru ce sunt atât de slab în credință? Pentru ce nu-l privesc zilnic cu ochii mei sufletești pe acest îndrumător al meu? Pentru ce nu-l ascult poveștele și sfaturile? Pentru ce îl resping atât de des și atât de dur?

Avem în cinstea îngerului păzitor un preafrumos canon de rugăciune și, la sfârșitul acestuia, o rugăciune tot pe atât de frumoasă. De câte ori le rostim noi oare? Ce bucurie ași face eu îngerului meu păzitor, dacă ași rosti rugăciunea aceasta zilnic, zicând:

„Sfinte îngere, celce stai înaintea pătimășului meu suflet și a vieții mele celei amărite, nu mă lăsa pe mine păcătosul, nici te depărta dela mine pentru neînfrânarea mea; nu da loc dracului celui rău, ca să-și supuie cu silnicie acest trup muritor al meu; ține-mă de mâna mea cea slabă și neputincioasă și mă povățuiește la calea mântuirii. Așa sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorule și acoperitoarele al sufletului meu celui amărit și al trupului, iartă-mi toate cu câte te-am intristat în toate zilele vieții mele, și orice am păcătuit astăzi. Acopere-mă în această noapte, și mă păzește de orice ispită a contrarului, ca să nu mâniau nici cu un păcat pe Dumnezeu, și te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica sa, și vrednic să mă facă pe mine șerbul de bunătatea sa. Amin“.

Iuliu Maior.

În Serbia veche foarte puțini țărani știu ceti. În Iugoslavia s'a făcut de curând o numărare a locuitorilor. S'a constatat că în orașele din Serbia veche 17 și jumătate la sută dintre bărbați sunt neștiutori de carte, iară dintre femei 80 la sută. La sate numai 28 la sută dintre bărbați știu ceti și scrie, iar dintre femei abia 7 la sută.

În schimb în Croația și Slavonia cei mai mulți oameni sunt știutori de carte, și abia 20 la sută nu știu ceti și scrie.

Dacă ne vom întreba, care este cauza acestei împrejurări, va trebui să răspundem și noi cu conducătorii Croaților: Iată ce mare binefacere este pentru un popor biserica catolică. Sârbii ortodocși sunt neștiutori de carte și rămași de lume, Croații și Slavonii catolici însă aproape toți știu scrie și ceti, și sunt foarte înaintați în cultură.

Binecuvântarea bisericii din Lechința de Mureș

În 8 Noembrie a. c. la sărbătoarea sfinților arhangheli Mihail și Gavril, s'a făcut sfințirea noii biserici din Lechința de Mureș. Actul sfințirii s'a făcut din partea Mult On. Domn Enea Pop Bota din Ludoș, ca delegat al Exelenței Sale, asistat de preoții Ioan Boier, paroh protopop onorar, Suci, protopop onorar, din Căpuș; Petru Bălaș, protopop onorar Oarba; Octavian Mihăițan, paroh Dateș; Octavian German, paroh Hădărău; Ioan Belu, paroh Dileul român, Ioan Masca, preot Iclânzel și de diaconul teolog Cioclan. — La ceasurile 9 dimineața s'au tras clopotele pentru marele act de sărbătoare — lumea era adunată în un număr imens în biserică și în jurul bisericii. Pe fetele credincioșilor se vede bucuria ce nu s'a poate descrie, că din o biserică mică de lemn bătută de veacuri, cu mari și nedescrise jertfe materiale — pe viitor vor putea aduce lui Dumnezeu jertfe și laude — în o biserică mare, pompoasă, care servește de cinste credincioșilor din Lechința, — dar în special coratorului, în frunte cu devotatul lor părinte sufletesc Ioan Boier. — În adevăr este mare lucru, ca în vremile de azi — când lumea se leagă așa de mult de bogățiile lumii — un popor de 700—1000 suflete, să știe face și să vrea să facă jertfe în bani până la 600,000—700,000 mii Lei, ori poate și mai mult, căci desigur, această biserică, a costat atâta, dacă nu mai mult. Este un semn bun acestal E foarte frumos și e bine așa —, căci aceasta este o dovadă, că părintele Ioan Boier își cunoaște credincioșii sub toate raporturile și credincioșii încă îl cunosc și au încredere în simpaticul lor preot.

Actul sfințirii a decurs în cea mai măreață și sublimă sărbătoare. Preoții, îmbrăcați în vestimente de sf. Liturgie, în sunetul armonios și dulce al clopotelor, ridică sfânta Cuminecătură din vechea biserică de lemn și în procesiune cu prapori și cântări sfinte, încunjură biserică cea nouă și după sfințirea apei și stropirea bisericii celei nou zidite, — în cele patru cornuri și încunjurarea ei de trei ori —, cu solemnitatea din ziua sfintelor Paști, zicând pontificantele par. protopop „*Deschideți boieri porțile celea vecinice să între împăratul mării!*“ lovind cu crucea în ușa bisericii, cu mare solemnitate și sfințenie se intră cu sfta Cuminecătură în biserică cea nouă și se începe sfta Liturgie.

Sfta liturgie a decurs frumos și liniștit. După sfta Evanghelie par. protopop a spus o frumoasă și bine simțită predică, scoțind în relief jertfele credincioșilor în frunte, cu părintele local și îndemnând credincioșii a iubi pe Dumnezeu și biserica, care este „*Poarta Cerului!*“.

După terminarea sftii Liturgii, poporul s'a depărtat la casele sale, cu celea mai frumoase podoabe sufletești și învățături culese din predică rostită. Lumea cârturarilor și preoțimea a luat masa în casa părintelui Ioan Boier, unde s'au petrecut câteva ceasuri de veselie și mângăieri sufletești. La masă au luat parte și o frumoasă cunună de intelectuali și pretini ai părintelui Boier.

Părintele Ioan Boier poate fi mândru și mai presus de toate să aducă lui Dumnezeu

celea mai curate mulțumiri, că a văzut terminată această biserică pompoasă — care face fală întregului jur. — Să dea bunul și înduratul Dumnezeu, ca rugăciunile ferbinți și jertfele curate ce se vor jertfi pe altarul noii biserici din Lechința de Mureș, — să aducă celea mai frumoase roade sufletesti în inimile credincioșilor Sfinției Sale.

Atât părintele protopop Enea Pop Bota cât și p. Ioan Boier, pot avea mulțumirea sufletescă că tractul Ludoșului s'a mai împodobit cu un nou și măreț Sion! Cinste și onoare Sfințiilor-Lor!

Unul care a fost de față

Serbarea Reuniunii femeilor române din Diciosânmărtin

Duminecă în 25 l. c. s'a ținut, în sala festivă a prefecturii, a douăzecia adunare generală a »Reuniunii femeilor române din Diciosânmărtin«. Cu acest prilej atât de rar în viața unei societăți, doamnele din comitet și-au manifestat dragostea și admirația lor față de valoarea sa și distinsa lor prezidentă d-na Anetta Zehan, care conduce Reuniunea în chip iscusit și necruțând nici o osteneală de 20 de ani, adecă chiar dela înființarea ei. D-na Valeria Breda, viceprezidenta Reuniunii a salutat-o în cuvinte pline de căldură și dragoste și i-a oferit un dar prețios de argint, ca amintire. A urmat după aceasta cuvântul de deschidere al d-nei prezidente Anetta Zehan, în care a arătat cum s'a înființat această societate și ce scop a urmărit. »Am pus temelia reuniunii — spune d-na prezidentă — cu credință în Dumnezeu și în puterile proprii, închinând dragostea și munca noastră unui scop măreț: de a ajuta orfani și văduve sărace«. Iată într'adevăr un scop nobil și frumos pentru îndeplinirea căruia lucră cu mult zel vrednicile doamne române.

S'au citit apoi dările de samă despre activitatea reuniunii, cari toate s'au primit și aprobat, s'a făcut apoi înscriere de membrii noi și s'a întregit comitetul prin alegerea a trei membre noi, între cari a fost aleasă și d-na Clarița Dr. Boila, soția prefectului nostru.

După închiderea adunării toate doamnele, împreună cu oaspeții invitați, s'au intrunit la un banchet în restaurantul »Carpați«.

În aceeași zi la 9 oare seara, »Reuniunea« a aranjat în sala mare a hotelului »Carpați« o foarte reușită serată artistică. Publicul ales și numeros a avut prilejul să petreacă clipe de înălțare sufletescă, ascultând bucăți de cor de bărbați, minunate cântece la violină, cello și pian și declamații, toate executate cât se poate de bine. La sfârșitul programului am admirat un »chip viu«, d-na Irina Moldovan, soția primarului din loc, înfățișând pecetea Reuniunii o roată uriașă cu inscripția »Reuniunea femeilor române din Diciosânmărtin«, deasupra sta scris »caritas«, ceea ce pe românește înseamnă »binefacere-milă«, iar în mijloc era înșasi prezidenta reuniunii, d-na Aneta Zehan, îmbrăcată într-un splendid costum românesc, ocrotind cu mâinile părintești trei copilași orfani. Această icoană a înduioșat și mișcat toate inimile.

După program a urmat joc. S'a jucat între alte jocuri românești și frumosul și neîntrecutul joc »Romana«, aranjat foarte precis de dl pretor Laurean Maior din Tg.-Mureș. Celea mai multe dintre doamne și d-șoare s'au prezentat în costume românești, cari de cari mai măndre și împodobite. Vom însemna la acest loc câteva, cerând iertare dacă ne-au scăpat din vedere unele. D-nele Aneta Zehan, Valeria Breda, Irina Moldovan, Irina Dr. Folea, Miți Boilă, Veturia Popp, A. Arifeanu, Mărioara Vulcușiu, au avut costume din Muscel. D-nele protopopese Moldovan și Oprean, d-na Elena Serb, Anuța Mărginean, d-

A. Muntean, de »Pădureancă«. D-nele C. Deniflee, d-ș. Carmen Prescurez, Aurelia Negrea, Mărioara Sabău, Chița Vulcușiu, de Câmpulung. D-nele Liicean, căpit. Dragulanescu, de Banat. D-na Ionescu de Râmnicul Sărat.

Petrecerea a fost foarte animată și a durat până în zori.

Correspondent.

Pomenirea zilei de 1 Decembrie 1918 se zerbează la Blaj cu cea mai mare pompă, după un program alcătuit de noul prefect al județului Târnava-mică, d. Dr. Zaharie Boilă, în conțelegere cu Inalt Prea Sf. Sa Mitropolitul Vasile. La serbări iau parte toate oficiile județene, în frunte cu prefectul, apoi toate societățile culturale și școlile. Întreg județul serbează la Blaj, ca oraș de reședință.

Schimbări în conducerea școlilor noastre. D. Augustin Caliani, directorul liceului de băieți din Blaj, a fost numit de curând director general al învățământului particular în ministerul de instrucție din București, iar d. Traian German, directorul liceului de fete, inspector școlar la Cluj. În locul d-lui Caliani, liceul de băieți îl va conduce d. Ștefan Pop, iar liceul de fete d-na Anastasia Pop, directoară delegată. Școala Normală de fete va conduce-o tot ca delegație, Sora Fevronia Mureșan, până ieri profesoară la liceul de fete.

Nu umbrați pe șini. Bătrânul George Ioan și cu bătrâna Ioana Petcu au voit să treacă aseară șinele nu departe de gara Târgoviște. Fiind bătrâni și surzi amândoi, n'au auzit zurețul trenului accelerat, iar când l-au observat n'au mai fost în stare să fugă. Pe bietul Ioan l-a sfârțicat trenul tot bucățele, iar pe Ioana a rănit-o de așa, încât a murit și ea după două ore de chin. Acelaș lucru l-a pățit și un muncitor din Lugoj, care, trecând calea ferată, a fost tăiat în bucăți de accelerat.

Moarte dintr'o bomboană. Inginerul Buldra din Praga, capitala Cehoslovaciei, a cumpărat zilele trecute niște bonboane. Rozând o bomboană, i-s'a rupt o măsea. S'a dus deci la un dentist, ca să-și dreagă măseaua. Dentistul a spus că trebuie s'o scoată. Scoțându-o însă, gingeaua s'a înveninat, și, după câteva zile de chin, inginerul a murit. Văduva inginerului a părut atât pe fabricantul de bonboane cât și pe dentist, cerând despăgubire 500.000 de coroane cehoslovace. Tribunalul din Praga va avea să aducă judecată în procesul acesta.

Ochiul locomotivei. Cele mai multe nenorociri de tren se întâmplă din cauza că conducătorul locomotivei nu bagă de seamă semnele pe cari i-le dă lampa roșie ce se află înainte de intrarea în fiecare stațiune. Ca să se poată încunjura prea multele nenorociri, un inginer din Germania a așezat pe locomotivă un fel de aparat de fotografie, pe care dacă cade vre-o rază roșie, se atinge numai decât de frână și oprește trenul. Cele mai noue locomotive din Germania au fiecare câte o astfel de mașinărie și astfel nenorocirile de tren sunt mai rare.

L-a omorât stânca, bând apă. Păstorul Turcea Nicolae, în vârstă de 54 ani, din Lupeni, după ce a scos ciurda cu vitele la pășune, s'a dus la izvorul de lângă stâncă, ca să bea apă. Îndată ce s'a apucat să bea, s'a desprins o parte din stâncă și a căzut pe capul nefericitului, omorându-l pe loc. Il deplânge văduva și trei ofani.

Fie blestemată orice beutură bețivă. Luna trecută un rege al unei țări mai mici din Africa, a făcut o călătorie prin Europa. Câteva zile a fost chiar oaspele regelui Angliei. Multe plăcute și neplăcute va fi văzut el în Europa, dar ceea ce l-a îngrețoșat pentru totdeauna de europeni, a fost beția.

Regele Afori Atta, căci așa îl cheamă pe faraonul, nu-și putea închipui ca cineva să-și bea mintea și să se facă din om dobitoc. Adânc scandalizat de prostia Europeanilor, îndată ce a sosit acasă a dat poruncă aspră, ca supușii săi să-și aducă toate beuturile la el în curte. Dacă s'ar afla cineva la care să mai rămâie vre-o beutură bețivă, va fi spânzurat numai deocâț fără cruțare.

După ce i-s'a umplut curtea și grădina de zeci de mii de buți și de sute de mii de sticle, regele a poruncit, ca din fiecare sat și oraș să vie la el în ziua cutare câte un împuternicit de al sătenilor. După ce s'au adunat mii de împuterniciți în curte, regele s'a îmbrăcat în toată pompa și apoi le-a ținut o vorbire, în care le-a spus, că cel mai mare dușman al oamenilor este fără îndoială beutură bețivă, care omoară sute de mii de oameni la zi. Ca să arece cât de mult își iubește supușii, a poruncit ca toată beutură ce se află adunată la el, să se verse, iar pe ceice au ascuns-o să-i spânzure jur împrejurul curții. La un semn dat toate beuturile bețive au fost vărsate pe străzi, iar jur împrejurul curții s'au ridicat în aer trupurile tuturor bețivilor găsiți în ziua aceea.

Vântul a nimicit un oraș. Zilele trecute un vânt s'a iscat în statul Argentina din America de sud. Vântul așa a fost de puternic încât a nimicit și a șters de pe fața pământului orașul Santa-Maria, așa că astăzi nici urma nu i-se mai vede. Până acuma au fost aflate 30 de cadavre.

Tot așa a pățit-o și orașelul Corvaro din Italia, dar în acest sat au mai rămas barămi pereții caselor, pe când în Santa-Maria nici piatră pe piatră.

Bandă de hoți la poalele Munților Apuseni. Correspondentul nostru de pe valea Geoagiului ne scrie, că de-o vreme încoace, în muntele numit Breasa, dintre Zlatna, Cib și Almașul mare, s'a pripășit o bandă de hoți, cari se așin la drumuri și jefuiesc pe călători. Ei nu-și aleg de loc jertfele, ci înspăimântă și buzunăresc pe cine întâlnesc, fără osebire între bogat ori nevoiaș. Așa au atacat mai de curând pe o biată femeie văduvă din comuna Poiana, mama alor șapte copii, după care, fiindcă o luase la fugă, hoții au tras cu pușca, rănindu-o. Apoi i-au mai luat și 240 Lei, pe cari sârmana femeie îi avea la sine. Un glonte i-a intrat în picior, de unde i-l-au scos doctorii din Sebeș. — Ar fi într'adevăr vremea, să se curețe odată pentru totdeauna hoțomnii, că destul ne-a mers vestea în lume cu Niculiță, cu Terente, cu Bălan și cu alții ca dânsii! Nădăjdum, că noul guvern va căuta să spele cât mai curând și această rușine de pe țara noastră.

Cel mai scump sărut al Inimii a fost fără îndoială acela pe care l-a dat tânărul Alfredo Cowas Dșoarei Inanita Menendez din Manila, de pe insulele filipine. Dară Dșoara foarte s'a supărat pentru aceasta și l-a părut la judecătorie. Tânărul a fost judecat să plă-

tească suma de 20 lei aur. Dșoara însă nu s'a îndestulit cu atâta, a făcut recurs, în urma căruia tânărul a fost osândit la trei luni temniță. Mănioasa Dșoară nu s'a îndestulit nici cu pedepsa aceasta și a recurs și a doua oră. Aici bietul tânăr a fost pedepsit la trei luni temniță și 20 lei aur amendă în bani.

Potlogăria dela ministerul sănătății. Noul guvern descoperă tot mai multe potlogării pe la diferitele ministere. Zilele trecute dl ministru al sănătății Sever Dan a descoperit o mare potlogărie la ministerul sănătății. Anume directorul general al ministerului, dl Vișoianu, are un fecior la Ploești, care are o casă veche, pe care a voit s'o mărite cumva cât mai scump. A imbiat-o orașului, care i-a dat pentru ea 1 milion 200 mii lei. Tânărul Vișoianu nu s'a îndestulit cu asta. A dat-o deci în chirie ministerului sănătății publice, care a făcut din casă magazin de leacuri, dându-i tânărului Vișoianu 350,000 lei chirie. Dară atunci i-a mai venit bătrânului Vișoianu și alta idee în cap. A făcut, ca la Ploești să se deschidă un spital pentru boalele rușinoase. Atunci apoi au început să caute un local potrivit pentru spital. N'au aflat altul decât casa lui Vișoianu. Și ministerul a cumpărat casa lui Vișoianu, care l'a fost vrednică mai mult de 1 milion și 200 mii lei, cu suma de 6 milioane. Mai mult, a numit de directoară a spitalului pe dna Teodorescu, soția unui inspector sanitar, care este nrudită cu dl Vișoianu. Noul ministru a luat năsuri ca potlogăria să înceteze.

Barbieri pentru câni. În Londra, capitala Angliei, în vremea din urmă se află barbieri anume pentru câni. Doamnele cele nari își duc adecă foarte cu drag căteii lor îrgălași la barbieri și plătesc de 4-5 ori mai mult pentru tunsul unui cățel decât pentru tunsul unui copil. Se spune că acestor barbieri le merge foarte bine și câștigă cu mult mai mult decât barbierii pentru oameni.

Mai bine morți decât cuprinși de coleră. Săptămânile trecute a sosit în portul chinez Hankou vaporul Kung-Wo. Ca de regulă după sosirea vaporului, medicul a cercetat pe toți matrozii, ca să vadă, nu cumva s'a bolnăvit careva de vre-o boală molipsitoare. Din nefericire pe un matroz l-au aflat bolnav de coleră și astfel au dat poruncă aspră, ca în curs de 5 zile nime să nu părăsească vaporul, ca nu cumva să molipsească și pe alții. Dar matrozii, când au auzit despre primejdia care îi amenință, s'au aruncat în mare, ca să scape de primejdia molipsirii prin innot. Dintre cei 25 de matrozi, ceari au încercat să scape de coleră prin innot, numai cinci inși au ajuns la țărături, douăzeci s'au înecat.

Dozăeci de inși călcași în picioare. În satul Varoni, din Italia de sud, s'a aprins sinemutograful care era ticsit de oameni. Toată lumea a început a fugi, ca să scape de moarte. Ne fiind însă decât o singură ușă de scăpare, s'au întâmpnat nenorociri nenumărate. 20 de inși au fost călcași în picioare și omorâți, și vreo 150 de inși au primit rane mari de arsură.

Căutăm vânzători de gazete în fiecare comună. Dumineca și în sărbători ei pot vinde „Unirea Poporului” credincioșilor, când ies la biserică. Osteneala le-o răsplătim bine, mai cu seamă dacă se angajează să vândă și cărți populare și calendare.

Toți cari se angajează trebuie să aibă o scrisoare de recomandare dela preotul satului. Altfel nu-i putem primi.

Încercați și nu vă va părea rău.

Liliacul sau Urechiatul

de Emiliu Mesaroș
preparator universitar

Ca să cunoaștem viața unui liliac și ceva din obiceiurile lui, să ne oprim câteva minute pasul obosit, într'o seară călduroasă de vară sau de toamnă, lângă turnul sau clopotnița bătrână din satul nostru. Să fim cu băgare de seamă și plini de mirare vom vedea că, o lume de insecte sau găze mititele se găseso în jurul nostru. În acelaș timp va trebui să fim și martori la vânătoarea minunată, pe care o face Liliacul, între ființele aceste.

Abia se lasă umbrele și mulțimea vietăților de noapte, se și depărtează de ascunzăturile lor. Vin cu sutele în aerul călduț al apusului de soare, să zboare împreună, să-și caute hrană, să-și facă sărbătoare din viață. Fluturi mititei, îmbrăcați în perișori de mătăasă, aleargă din floare'n floare și, cu trompa lor mare, culeg cea mai bună miere. Țânțari, în pălcuri dese, sbârâie la urechile noastre, căutând să nșepe, cu ciocul veninos. Cărăbuși, ascunși în pământ ori sub frunze, acum vin și ei la lumină și hoinăresc prin văzduhul, care-i mai mult noapte de cât ziua. Alți fluturași, cu aripi argintate, fricoși și grăbiți, își caută locul potrivit ca să-și depună ouăle. În fine, zeci de gândaci își petrec veseli prin viile cu struguri și prin grădinile cu pomi și legume.

Dar în mijlocul acestui ospăț, îndată după sfințitul soarelui, se furișează un musafir neașteptat: *Liliacul*, care strică toată bucuria. În zborul său întortochiat, apare și dispăre, se ridică și coboară și cu mare lăcomie începe vânătoarea. Gândaci împărechiați, țânțari și fluturi grăsulii, molii și musculițe, ce roiesc în amurgul serii, sunt pradă din belșug, pentru liliacul flămând. Cât ține seara, vine și merge, și cu mare iuțală prinde din sbor și cele mai sprintene insecte. Apoi numai târziu de tot, când e sătul bine, se retrage în ascunzătoarea lui întunecoasă, ca mâine seară să nșeeapă iar aceeaș vânătoare, să-și stâmpere din nou foamea.

Insectele prinse de liliaci sunt foarte multe. Ca să ne dăm seama de acest număr mare, e destul să vă amintesc că 60 până la 80 de muște ori fluturi abia ajung la cina unui liliac și dacă norocul îi mai aduce în cale vre-un cărăbuș gustos, îl înghite bucuros și pe acesta. Ne putem închipui deci, câte ființe de aceste nimicesc, numai într'o seară, mai mulți liliaci. După păsări, ei sunt cei mai buni păzitori ai grădinilor noastre. În timp ce noi dormim, ei omoară sute și mii de gândaci de pe fructele și legumele din grădină.

Liliicii însă, cu toate aceste, sunt cunoscuți de popor ca răi făcători ai omului. Așa bunăoară că liliacul mușcă caprele de țâțe și că le sugă laptele și sângele; liliacul roade slănina și cărnații din pod, ba că, intrarea liliacului pe neașteptate în casă preveștete o mare nenorocire. Apoi mulți cred că se umplu de răie, dacă s'ating

de liliac și că este un animal veninos. În sfârșit cu toții sunt de părerea că liliacul e foarte urât.

Lubiți săteni, și-aci, ca 'n multe alte cazuri, trebuie să spunem că toate credințele aceste sunt greșite. Știința ne învață că liliacul este o făptură cu totul nevinovată. El nu ne mușcă nici caprele, nu ne unple nici de răie și nu mănăca nici slănina. Intrarea lui în casă nu e pacoste, ci din contra, un bine, că ajută la curățitul casei de molii și țânțari. Cât despre aceea că liliacul e urât, asemenea e o mare greșală, care se datorește faptului că, nu știm noi să-l vedem frumos. Animalul, ca și omul, nu trebuie judecat numai după forma corpului și podoaba de pe el. E de lipsă să cunoaștem cum trăește, cum să poartă în viață și ce moravuri are. În lume totul e creat pentru mărirea lui Dumnezeu, iar aceasta mărire constă în fapte bune. Afară de aceasta Sfânta Scriptură ne învață că nimic din ce vine dela Dumnezeu nu-i urit; totul este frumos, totul este perfect în sine, pentru că totul este făcut de Creator, care-i perfecțiunea și frumusețea întrupată. Astfel judecând, liliacul nu mai este urit. El trăește, muncind cu bărbăție și luptând contra mulțimii de insecte, cari nimicesc recolta grădinilor. De altă parte este un animal cu multă dragoste de mamă. Seara când zboară după hrană, el nu-și lasă puiul în vreo gaură ascunsă, ci-l strânge la piept și-l duce cu sine. Sigur, zborul este mai greu așa, dar mama iubitoare nu cunoaște nici o greutate pentru puișorul ei. Își pune întregă stăruința, ca toate animalele de sus până jos, numai să nu-și piardă neamul. Par'că știe că viața scumpă ce-am primit-o dela Dumnezeu trebuie s'o răsplătim tot cu viață.

Uritul așadar, judecând viața liliacului și a omului, există la noi și nu la el. Beția, furtul, lenevia, mândria, mulțimea păcatelor noastre, aceste sunt uritul adevărat. De ele să ne ferim, nu de bunul și de harnicul liliac. Ele bolnăvesc sufletul și trupul nostru, cu răia păcatului, nu binefăcătorul animal.

Liliacul deci nu e vrednic de vestea tristă, care s'a răspândit despre el. Este un animal de noapte și iese din ascunzătorile lui numai după apusul soarelui. De aceea toate părțile corpului, capul, picioarele, urechile, aripile și celelalte, astfel sunt făcute, să poată zbura pe ascuns toată seara după tot felul de gănganii, cari sunt hrana lui de toate zilele.

Dela Asociațiune

Convocare

În înțelesul §-ului 22 din statute, membrii „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român — Astra” se convoacă la *Adunarea generală* ce se va ținea în Sibiu (Sala Prefecturii), în ziua de Sâmbătă, 8 Decembrie 1928.

Programul adunării

Sâmbătă, 8 Decembrie 1928, la ora 9: Serviciu divin în bisericile românești. Ora 10: Ședința I., cu următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale;
2. Inscrierea delegaților prezenți ai despărțămintelor;
3. Inscrierea delegaților, autorităților și societăților culturale surori și mulțumiri pentru prezența lor, într'o singură alocuție a președintelui „Astrei”;

4. Raportul general al comitetului central pe anul 1927—28;
5. Alegerea comisiunilor pentru:
 - a) examinarea raportului general pe anul 1927—28.
 - b) censurarea socotelilor pe anul 1927 și a proiectului de buget pe anul 1929;
 - c) înscrierea de membri noi;
 - d) examinarea propunerilor intrate în termenul reglementar.

După amiazi la ora 3: Ședința II-a, cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul comisiei alese pentru examinarea raportului general;
2. Raportul comisiei încredințate cu censurarea socotelilor și proiectului de buget;
3. Raportul comisiei pentru înscrierea de membri noi;
4. Raportul comisiei pentru examinarea propunerilor intrate în termenul reglementar;
5. Fixarea locului pentru ținerea adunării generale în anul 1929;
6. Dispoziții pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Sibiu, din ședința plenară a comitetului central al „Asociației pentru literatura română și cultura poporului român — Astra” ținută la 15 Noembrie 1928.

Dr. Oct. Russu,
vicepreședinte.

Romul Simu,
secretar.

Reuniunea Femeilor Rom. Gr.-cat. din Blaj

Nr. 16/1928

Convocare

Membrele Reuniunii Femeilor Române greco-catolice din Blaj, sunt invitate să participe la

Adunarea generală ordinară

care se va ținea Duminecă, în 16 Decembrie 1928, în Sala de gimnastică a Liceului de băieți.

PROGRAM

1. Deschiderea adunării
2. Delegare a alor 3 membre din adunare pentru verificarea a procesului verbal
3. Raportul general despre activitatea Reuniunii dela ultima adunare încoace.
4. Raport despre casă.
5. Delegarea comisiilor pentru revizuirea rapoartelor și înscrierea de membre.
6. Raportul comisiilor.
7. Stabilirea bugetului.
8. Eventuale propuneri.

Blaj, la 25 Neomvrie 1928.

Georgina Muntean
vice-prezidentă

Prof. A. Lupean
secretar

Cel mai bătrân arbore din lume

Dumineca trecută s'a serbătorit în Franța ziua arborilor. Din prilejul acesta s'a amintit, că în partea de miază-noapte a Franței este un arbore, despre care se crede, că este cel mai bătrân arbore din lume. Acest arbore este un chiparos și este așa de mare încât acopere cu ramurile și frunzișul său mormintele din cimitirul Santa Maria del Trual.

Arborele acesta are un trunchiu gros, în curmeziș, de 50 metri și se crede, că ar avea o vârstă de 6000 ani. Nici nu se pomenește să mai fie de undeva vre-un arbore mai bătrân ca și acesta.

Ce cuprinde „Calendarul dela Blaj” pe 1929

Calendarul dela Blaj pe 1929 este gata.

Calendarul nostru din acest an este mai bogat și mai frumos ca totdeauna. Cuprinde o mulțime de chipuri cari de cari mai alese și mai minunate. Apoi articole de învățatură, de petrecere și de folos.

Dintre chipuri însemnăm mai ales două vederi dela *Marea adunare din Alba-Iulia, ținută în 1918*, de cari nu are nici un calendar românesc! Noi am fost atunci acolo și am păstrat aceste chipuri, ca să le putem înfățișa la 10 ani dela unirea cu țara mamă. Se văd mulțimile cu steaguri și oratorii cari citesc noroadelor Manifestul Unirii.

Mai avem un chip foarte interesant cu *Badea Cârțan*, ciobanul din Ardeal, care a fost la Roma pe jos, să vadă cu ochii săi și să sărute pământul sfânt al străbunilor noștri.

Icoana noastră îl arată pe Badea Cârțan la picioarele Columnei lui Traian, cum e salutat de miniștrii Italiei, pentru brava sa călătorie!

Și alte multe lucruri cuprinde calendarul nostru, despre care va mai fi vorba în numerii viitori ai gazetei.

Vestind ieșirea Calendarului nostru, îndemnăm pe iubiiții noștri cetitori să grăbească a cere cât mai de grabă trimiterea lui, ca să nu rămâie fără de el, căci încă până nu era gata, ne-au fost comandate foarte multe calendare și se trece ca pita cea caldă!

PREȚUL CALENDARELOR:

În librării și la revânzători, calendarele dela Blaj se vând cu următoarele prețuri:

Calendarul poporal 25 Lei
Calendarul preoțesc 45 Lei

Pentru cetitorii gazetei noastre facem însă următoarele înlezniri însemnate:

Calendarul poporal 20 Lei
Calendarul preoțesc 40 Lei

Acestea prețuri se înțeleg pentru cei cari își iau calendarul în mână, dela Administrația gazetei.

Trimiteri prin poștă:

Cine vrea să aibă calendarele noastre repede și sigur, trimite *pe înainte*, la adresa: „Unirea Poporului”, din Blaj, cu mandat postal, pentru:

1 Calendar poporal 25 Lei
1 Calendar preoțesc 45 Lei

și capătă, *cu poșta plătită*, oricare calendar dorit.

Cinci calendare deodată:

Dacă se unesc 5 vecini sau cunoscuți și cer, deodată, 5 calendare populare pe-o singură adresă, plătește fiecare 23 Lei, trimițind toți laolaltă 115 Lei și capătă calendarele trimise acasă, în colet postal, *cu poșta plătită de noi!*

Zecce calendare deodată:

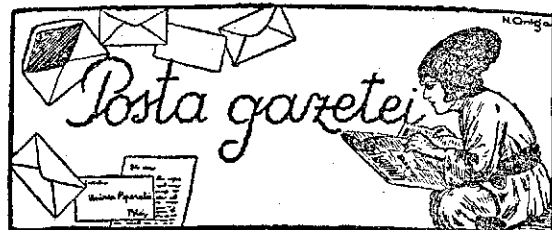
Dacă se cer 10 calendare deodată, pe-o singură adresă, plătește fiecare cetitor 20 Lei, laolaltă 200 Lei și capătă calendarele acasă, *cu poșta plătită de noi!*

Douăzeci deodată:

La 20 Calendare populare, fiecare 20 Lei, plătim noi poșta și dăm *în cinste*, pentru osteneala celui ce adună și trimite banii, un *Calendar mare*, preoțesc, sau 2 *Poporale*, după dorință.

Toate înleznirile înșirate mai la deal, se înțeleg numai dacă prețul calendarelor se trimite pe înainte. Cu *ramburs* calendarele se vin mai scumpe și anume: La 1 calendar, trimis cu ramburs, cheltuielile sunt 15 Lei, la 5 bucăți 18 Lei; la 10 buc. 22 Lei; la 20 buc. 28 Lei și așa mai departe.

Trimiteți deci banii pe înainte!

A. O. C. Primim cu bucurie să ne fiți corespondent în acel ținut și Vă rugăm să ne scrieți totdeauna limpede, scurt și numai pe-o parte a hârtiei.

Vestemian Bloș. Abonamentul Dvoastre e plătit până la 31 Dec. 1928.

Plut. Ciaba Gavril. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Teodor Șuș Am primit 180 Lei, abonamentul până la 31 Dec. 1928.

Petru Suciu. Cei 180 Lei i-am primit abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Dionisie Căcoveanu. Am primit suma de 90 Lei cu care e plătit abonamentul până la 31 Dec. 1928.

Victor Comșa. Am primit 360 Lei abonamentul pe 1927 și pe 1928.

Bologa Martiu. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Alexandru Aron. Am primit restanța de 68 Lei

Onoriu Jurca. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Zdărie Dănilă I. Ioan. Am primit 125 Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928 Adresa am schimbat-o.

Petru Glurghi. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Ioșif Sfărcaci. Am primit 180 Lei din cari am trecut pe 1928 Lei 90 iar 90 Lei pe 1929.

Ioan Bota I. V. Am primit 200 Lei. Mai aveți de plătit până la 31 Dec. 1928 încă 218 Lei.

Redactor: IULIU MAIOR.

Casă de vânzare

Se vinde din mână liberă o casă construită din cărămidă de fabrică, având 2 odăi și bucătărie, șopru închis pentru lemne, closet din zid și coteț mare de porci. Adresa

Gheorghe Ban, Blaj

(631) 1-2

în Hulă (Str. Simion Bărnașin)

Aduc la cunoștința Onor. Public că în zilele acestea îmi deschid prăvălia mea proprie unde voi fi aranjat cu toate articolele de coloniale, delicatose și mărunțișuri.

Rog Onor. Public de binevoitorul sprijin.

(264) 4-4

Octavian Dragea